

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Med hensyn til omfanget af besvarelser i tidens løb og som nøjere uddybning vil jeg gerne henviser til svarene i Folketingets Europaudvalg den 9. marts på spørgsmål 70 og spørgsmål 71, hvor der er givet grundige opregninger af, hvor ofte denne sag har været behandlet og af hvem.

Det, som er afgørende i sagen, er, at vi ikke fra regeringens side finder, at det har nogen interesse for Danmark at opnå en teoretisk udtalelse fra de juridiske tjenester i Kommissionen og i Rådet. Hvis spørgsmålet om dette skal afklares, må det ske i en konkret retssag ved EF-Domstolen, og efter regeringens opfattelse er det netop vigtigt, at prøvelsen i givet fald sker i en konkret sag, hvor regeringen har mulighed for at forsvare vores synspunkter i selve substansen.

Det er dette, der er afgørende for regeringen, og jeg beder spørgeren forstå, at dette ikke er af ond vilje, men at det er, fordi jeg mener, at et sådant grundlæggende synspunkt er i overensstemmelse med Danmarks interesser.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen netop på den baggrund kan det jo så undre, at regeringen ikke har ønsket at bruge miljøgarantien i forbindelse med de nye regler om tilsætningsstoffer i baby mad, for her havde der jo netop været en god sag, hvor alle partier var enige om, at der skete en forringelse af beskyttelsesniveauet på sundhedsområdet i Danmark, og derfor havde der været en glimrende lejlighed til at få afprøvet ved en konkret sag for EF-Domstolen, om miljøgarantien gælder for kommissionsdirektiver. Men dér valgte regeringen altså af ukendte grunde at sige, at det ikke var en velegnet prøvesag.

På den baggrund skal jeg spørge, om ikke realiteten i det her er, at der aldrig er nogen, der i forbindelse med traktatskrivelse har taget stilling til, om miljøgarantien skulle gælde for kommissionsdirektiver, ud fra den tankegang, at det jo aldrig har været hensigten, at man skulle kunne vedtage en lovgivning, der påvirkede beskyttelsesniveauet gennem komitéprocedurer som følge af kommissionsdirektiver, og at der derfor i virkeligheden foreligger et spørgsmål, som ingen nogen sinde reelt har taget stilling til, og om udenrigsministeren på den baggrund kan bekræfte, ikke hvad den danske linje op til 1996 skal være, men at spørgsmålet om at sikre, at miljøgarantien bør gælde på alle områder, der kan påvirke det danske

beskyttelsesniveau, i hvert fald vil være et centralt emne i forhandlingerne.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil godt gå videre i det spor, som hr. Jørn Jespersen var inde på.

Vi har en aktuel sag, som vi skal debattere bagefter, og det handler om vækstfremmere, antibiotika som vækstfremmere i foder. Der er en beslutning i Landbrugsministeriet om at forbyde det af hensyn til den danske befolknings sundhed; danske videnskabsmænd har undersøgt det og har vist, at der er risiko for resistens. Det skal op i Kommissionen, og der går rygter om, at man ikke vil anerkende det grundlag, som vi har gjort det på herhjemme.

Så vil jeg spørge udenrigsministeren: Ville det være en anledning til, at man kunne bruge miljøgarantien til at fastholde en beslutning om at forbyde antibiotika som vækstfremmere i foderet på grund af sundhedsrisiko for den danske befolkning?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om årsagen til, at den danske regering ikke ville bruge miljøgarantien i sagen om baby mad, reelt var, at den danske regering vurderede, at det var umuligt at vinde en sådan sag ved EF-Domstolen.

Jeg har ledt efter saglige begrundelser for, at man opgav at bruge miljøgarantien, og sådanne saglige begrundelser blev ikke efter min bedømmelse leveret fra regeringens side. Tværtimod var regeringen enig i, at det var et overordentlig uheldigt og sundhedsskadeligt direktiv, som dér blev gennemført.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg tidligere her i salen har tilkendegivet, og det vil jeg gerne gentage, at regeringen meget vel indser, at der er reelle problemer i forbindelse med komitéprocedurerne også for kommissionsdirektiver. Det har vi aldrig set bort fra, det lukker vi ikke øjnene for, og det er selvfølgelig et tema, som må optage os i den kommende tid, og også et tema, som jeg synes fortjener at blive drøftet i forbindelse med regeringskonferencen. Det til-sagn vil jeg gerne give.

Jeg håber, at hr. Hindrup Andersen ikke vil tage mig det ilde op, at jeg ikke er i stand til her at besvare spørgsmålet om vækstfremmere og miljøgarantien. Det er ikke en sag, jeg har haft